

Disse forhold taget i betragtning regner jeg i dag med, at overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet vil andrage knap 650 mill. kr. eller omtrent det samme som i fjor.“

Finansministeren gav derefter en indgående redegørelse for den finansielle situation, som det efterhånden var lykkedes at få styrket i væsentlig grad.

„Dette kommer måske tydeligst til udtryk i bevægelserne i *statens finansieringsbehov*. Så sent som for tre år siden måtte vi regne med et finansieringsbehov på normalt omkring 700 mill. kr. årlig. I de sidste to finansår har vi i kraft af den finansielle stramning i 1955 kunnet nedbringe finansieringsbehovet til omkring 400 mill. kr. årlig, og nu kan vi, ikke mindst som følge af de i sommer vedtagne forholdsregler, se frem til, at der ikke ud fra statsfinansielle synspunkter skulle være behov for salg af statsobligationer. Det er naturligt at rejse spørgsmålet om, hvilke konsekvenser denne ændring i den finansielle stilling vil få for den økonomiske politik i den kommende tid.

I de bemærkninger, jeg skal gøre herom, finder jeg det rimeligt at tage udgangspunkt i den økonomiske situation, som den tegnede sig, da regeringen i juni fremsatte sine finansielle lovforslag. Baggrunden for disse forholdsregler var jo ikke mindst den alvorlige forværring af betalingsbalancen, som satte ind i efteråret 1956, og som i løbet af første halvdel af 1957 medførte en følelig svækkelse af den valutariske likviditet. I løbet af det halve år, der løber fra 1. december 1956 til udgangen af maj 1957, skete der således en forringelse i nationalbankens valutastilling med i alt 300 mill. kr., hvoraf dog de 115 mill. kr. blev modsvaret af en forbedring i de private bankers valutastilling; netto var der altså kun en nedgang på knap 200 mill. kr. Denne ret pludselige forringelse skyldtes i nogen grad forhold af mere midlertidig karakter: de ekstraordinært høje importpriser forårsaget bl. a. af Suezkrisen, en kritisk periode for landbrugseksporten samt en vis lageropbygning i erhvervene. Det var imidlertid samtidig tydeligt, at der også i den indre danske økonomi var kræfter, der trak i retning af en forringelse af valutabalancen, herunder ikke mindst de tydelige tendenser til en ret kraftig forbrugsstigning.

De måneder, der er gået siden den finansielle stramning i juni, har været præget af *en relativt gunstig udvikling i valutaforholdene*. Den samlede valutastilling er således i de sidste fire måneder forbedret med 240 mill. kr. ud over de 235 mill. kr., der blev trukket på valutafonden. Der er nok grund til at tro, at bevidstheden om de ventelige virkninger af juniforholdsreglerne har øvet en dæmpende virkning på erhvervslivets dispositioner og derved på importen, men de væsentligste årsager til valutaforbedringen er dog givetvis at søge i andre forhold. Således skete bl. a. en gradvis normalisering af importpriserne på brændsel, men navnlig har det sikkert spillet